

«Ο ανθός της Ελλάδας»

Αλλά θυμάμαι που πέφτανε, γινότανε μάχη από τα Τουρκοβούνια με τη Σχολή Χωροφυλακής, που είναι, ξέρετε, που είναι στη Μεσογείων η Σχολή Χωροφυλακής...

[-Ναι, ναι!]

... εκεί που είναι και η ΥΠΕΝΕΔ μετά κι αυτά. Τότε δεν ήτανε τίποτα.

[-Και το Ψυχικό στη μέση.]

Και το Ψυχικό στη μέση. Το σπίτι μας, εμάς δε, ήτανε χωράφια. Από του Βασιλόπουλου μέχρι το Πεντάγωνο, μεγάλη, μεγάλη περιοχή ήτανε η περιοχή της Αγίας Σοφίας που είχε σπίτια. Και το άλλο ήτανε αμπέλια και σάρια! Εμείς εκεί μέσα παίζαμε και γινόταν ο μεγάλος χαμός. Και αυτή η περιοχή της Αγίας Βαρβάρας ήτανε όλο αμυγδαλιές! Που τα πήρανε οι Εφοριακοί υπάλληλοι και εμείς τα λέγαμε και "Εφοριακά". Αυτά είναι μετά το '50-'55 που γίνανε.

00:37:15 Και θυμάμαι που πέφτανε στο κοτέτσι μας, που ήταν με λαμαρίνα από πάνω, οι σφαίρες! Και... τρομερή ανάμνηση, στο λατομείο επάνω, ανέβηκε ο μπαμπάς μου μετά το χαλασμό, γιατί εδώ στη Φιλοθέη είχανε φέρει το καλύτερο, θα το 'χετε διαβάσει φαντάζομαι, ε! Το καλύτερο τάγμα ανταρτών, το οποίο το θερίσανε όλο.

[-Το θερίσανε όλο.]

Δεν πρόλαβε, νομίζω, ούτε να πολεμήσει. Νομίζω το γράφουνε κι οι ιστορικοί αυτό

[-Ναι ναι].

Και γυρίζοντας ο μπαμπάς μου, τον θυμάμαι!, μάλιστα η μάνα μου του λέει "Πού πας Γιάννη, μες στις..., στις σφαίρες;" λέει "Θα πάω να δω τι γίνεται στο λα...", το λέγανε νταμάρι, δεν το λέγανε λατομείο. Και 'κει γύρισε κλαίων και της είπε "Φωτεινή τον ανθό της Ελλάδος είναι διάσπαρτο στο Νταμάρι." [Σιωπή] Αυτά είναι από τον Εμφύλιο!